

הרואה פרק תשיעי ברכות

נ.ו. תורה אור השלם

מסורת הש"ס

1. שו"ת עמוד לענין ולא
האכל פסח וכו' וכו' וכו'
מלפניו ולא יחשב
באחד נהגו לאיכיל ואין
לך משיח דברים כח לא
2. נביא וכו' תוליד ולא
יחזיק לך כי ילכו בשביל
דברים כח לא
3. נביא וכו' נהגו נהגו לעם
אחד וענין רצון וכו'
אליהם כל דאם ואין לא
דברים כח לא
4. לך אכל בשמחה לחמך
השנה כלב טוב וכו' כי
כבר רצו האלוקים את
עשרתך
5. וכו' רב וכו' חסד
והענין תאמר כי יחזק
דברים כח לא
6. וכו' וכו' לך בכל
בבית וכו' לא תסור כי
של וכו' וכו' וכו'
7. וכו' וכו' וכו' וכו'
דברים כח לא
מסכת

רבינו חננאל

א"ל חזאי אשיתא דנפול
פי' כחל. א"ל חזאי
אשיתא דאבי דנפול. פי'
אשיתא חזאי. ונפול מנקריה
פי' מוח שבקדקד. א"ל
אורא מבי סדיא נפול. פי'
הנפול היצא מן הכסת.
מכאן דקללת חכם אפי'
בחנם וכו' באה. פי'
מחזיקים.

עומד עליו כאלמורה להשמיע בקול רס לרבים כקול חמור הנוער:
ו' דעור חמור גהיע מפסילך. נפרשת והיה כי יצילך וכל פטר
חמר חסדא נהגו והוא חסר ו' וכתפילין של רבא כחמו הכוחב מלא
וחא"כ מחקו והיינו נהיע מחוק: דשא כריסא. דלת חילון שכיבת:
אספקא פסא. השומרת את הכינת:
כני. שיניס הפנימיות שקורין
משילארי: פסי נסי מנרש.
ששמו של אדם קריה יונה דכמי
יונמי חממי: פריין קולפי כלעס.
מכת מקל עד גרסא כחשי לפתות:
כלא מלרים. נחלה כלל מלרים כלומר
קרקעות רחבים ורבים: וכו' וכו'
אכקיס. כסוי עפר הפורה ממפולת
הסומה: ונפר מוקרי. נפר מוחו:
אורא מבי סדיא. המוכין ויחזק מן
הכר שנמלשמו: סללא מלרשא.
הלל שאלו קורין בפסח. לפי שיש הלל
אחר הקרי הלל הגדול קורין לזה הלל
המזרי: ניסי מפרשאי לך. שעי'
נקיס נקרא ניסן שעל כל לזה
הכלל לשרלל אומרים אותו על
גאולתן: הוס קא איל. נר הדיא
נהדיה דרשא: נארכא. כספיה:
אמר כסדי נכרא דמסרשאי ליה
ניסא למס לי. שאל כלן יאסר על
הגס שטענע הספיה והוא ינאל:
נדיך קייפא. כך הוא מלי הפסחון
אם לטובה אם לרעה והפסח לי
לרעה: אשמו של רבא נר רב
חסדא הימא: עוריא דמלא. שומר
אורא המלך: נפל סללא. מונע:
שריא

אחרתי דאמר רבא אמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב מאי דכתיב בנך
ובנותיך נתונים לעם אחר זו אשת האב אקרינ בחלמין ילך אכול בשמחה לחמך לאבוי אמר ליה מרווח
עסקך ואכלת ושתי וקריית פסוקא מחדוא דלכך רבא אמר ליה פסיד עסקך מבחל לאבוי אכלת ושתי
וקרית (א) לפכוהי פחדך אקרינ יזרע רב תוציא השדה לאבוי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה אקרינ ייתת
יהיו לך ככל גבולך וגו' לאבוי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה אקרינ יזרעו כל עמי הארץ וגו' לאבוי א"ל
נפק לך שמא דריש מתיבתא הוית אימתך נפלת בעלמא לרבא אמר ליה בדיינא דמלכא אחבר ומתפסת
בגנבי ודייני כולי עלמא קל וחומר מינך למחר אתבר בדיינא דמלכא אותו (א) ותפשי ליה לרבא. אמרי ליה
חזן חסא על פום דני לאבוי א"ל עיף עסקך כחסא לרבא א"ל מריד עסקך כי חסא אמרי ליה חזן כשרא
על פום דני לאבוי אמר ליה בסים חמך ואתו כולי עלמא למזון כשרא וחמרא מינך לרבא אמר ליה תקף
חמך ואתו כולי עלמא למזון כשרא למיכל ביה אמרי ליה חזן חבייתא דתלי בדקלא לאבוי אמר ליה
מזלי עסקך בדקלא לרבא אמר ליה חלי עסקך כחמרי אמרי ליה חזן רומנא דקדחי אפום דני לאבוי
אמר ליה עשיק עסקך כרומנא לרבא אמר ליה קאוי עסקך כרומנא אמרי ליה חזן חבייתא דנפל לבירא
לאבוי א"ל מתבעי עסקך כדאמר נפל פתא כבירא ולא אשחכת לרבא א"ל פסיד עסקך ושרי ליה
לבירא אמרי ליה חזון בר חמרא דקאי איסדן ונוער לאבוי אמר ליה מלכא הוית וקאי אמורא עלך
לרבא א"ל פטר חמור (א) גהי מתפילך א"ל לדידי חזי לי ואיתיה אמר ליה וא"ו דפטר חמור ודאי גהיט
מתפילך לסוף אול רבא לחודיה לגביה אמר ליה חזאי דשא כרייתא דנפל אמר ליה אשתך שכבא
אמר ליה חזאי (א) ככי ושני דנתור א"ל בך ובנתך שכבן אמר ליה חזאי תרתי יוני דפרחן א"ל תרי נשי
מגרשת אמר ליה חזאי תרי גרגלידי דלפתא אמר ליה תרין קולפי כלעת אול רבא ההוא יומא ויתבי
בי מדרשא כוליה יומא אשכח הגהו תרי סגי נהורי דהוו קמנצו כהדי הדדי אול רבא לפרוקניהו ומחווהו
לרבא תרי דלו למחוייה אחריתי אמר מסתי תרין חזאי לסוף אתא רבא ויהיב ליה אגרא א"ל חזאי אשיתא
דנפל א"ל נכסים בלא מצרים קנית א"ל חזאי אפדנא דאבוי דנפל וכסין אכקיה א"ל אבוי שכיב ומתיבתיה
אתיא לגבך א"ל חזאי אפדנא דידו דנפל ואתו כולי עלמא שקיל לבינתא לבינתא א"ל שמעתהך מברון
בעלמא א"ל חזאי דאבקע רישי ונתר מוקרי א"ל אורא מבי סדיא נפיק א"ל אקריין הללא מצרואה בחלמא
א"ל ניסא מתרחשי לך הוה קא אויל כהדיה בארבה אמר כהדי גברא דמתרחיש ליה ניסא למה לי כהדי דקא
סליק נפל סיפרא מיניה אשכחיה רבא וחזא דהוה כתיב ביה (א) כל החלומות הולכין אחר הפה אמר רשע
ברידך קיימא וצערותן כולי האי כולו מחילנא לך בר מברתיה דרב חסדא ידא רעוא דלמסר ההוא גברא
לידי דמלכותא דלא מרחמו עליה אמר מאי אעביד גמירי דקללת חכם אפילו בחנם היא באה וכ"ש רבא
דבריא קא לייט אמר איקום ואגלי דאמר מר גלות מכפרת עון קם גלי לבי רומאי אול יתיב אפתחא דריש
מוריא דמלכא ריש מוריא חזא חלמא א"ל חזאי חלמא דעילי מחמא באצבעתי א"ל הב לי וזוא ולא יתב
ליה לא א"ל ולא מידי א"ל חזאי דנפל תכלא בתרתי אצבעתי א"ל הב לי וזוא ולא יתב ליה ולא א"ל חזאי
דנפל תכלא ככולה ידא א"ל נפל תכלא ככולהו שיראי שמעי בי מלכא ואתיוה לריש מוריא קא קמלי ליה
א"ל אנא אמאי אייתו להאי דהוה ידע ולא אמר אייתוהו לבר הדיא אמרי ליה אמטו וזוא דידך חרבו
שריא

(א) תנא. (ב) מריד כח
קדושין (א) ימות נפול
והוא חסדא רב חזן בר רבא
למר רבא. (ד) שנת נפול.
(ה) ופי' היטב נפול. מת
כספיה וזו שם דיה חסדא.
(ו) וסוד לוחות כח ק
פירשין ביק נ דיה לנפול
והי פיש ונפול פי' סללא.
(ז) וגי' הפך לידע פי'
סללא. (ח) (נפל נה).
(ט) סמך יל. (י) פהדרן ל.
(יא) וגי' הפך טוחא פי'
שומר הפסח. (ל) ודי'
שטר לפני דיה וכו'.
(מ) (סמך יג). (נ) ודי'
הידיס.

הגהות הב"ח

(ב) נפול וקריה פסוקא
לפסח: (ג) שם חסדא ליה
לרבא דחיל כולי עלמא
ואמר רבא אימתא און
לא כל שכן אמר ליה:
(ד) שם נפול מתפיל עין
רבא ואשכח וא"ו דפטר
חמור נהיט בחפלה לנפול
לא: (ה) ופי' דיה שטר
מלכא מלך פסח:

גליון הש"ס

נפול א"ל אשתך שכבא. פי'
לקמן דף פ"ב פ"א פוס'
דיה רבא:

לעוי רש"י

משילארי (א) משיילארי. פי'
שניסן שמונת.

מוסף רש"י

את אמרת לקריבן. לחת
כמו קטנה לקטני. ואשתי
למטה שמונה לקטנה
וקטני חת. כבירא. נכר
ושבתי פו. כבי. מקום חושב
השנים ויחזיק וכו' כח עי'
חזק שם. אשיתא. שומה
ב"ש נ.

